

Rapport

Rapport over een klacht over het college van burgemeester en wethouders van Nunspeet.

Datum: 19 augustus 2015

Rapportnummer: 2015/124

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat de heffingsambtenaar van de gemeente Nunspeet:

1. heeft geweigerd om hem de beschikkingen toe sturen waarmee is beslist op door hem als gemachtigde ingediende bezwaarschriften, en
2. twee niet met elkaar verbonden kwesties, waarin hij optreedt als gemachtigde, in één brief heeft afgehandeld.

Tevens klaagt verzoeker over de wijze waarop de gemeente Nunspeet zijn klacht over de heffingsambtenaar heeft afgehandeld.

Wat is de positie van verzoeker?

Verzoeker werkt als zelfstandig belastingadviseur voor een fiscaal juridisch adviesbureau.

Namens twee van zijn cliënten, de heer Str. en de heer Sto., dient hij bij de gemeente Nunspeet bezwaarschriften in tegen beschikkingen op grond van de Wet waardering onroerende zaken (WOZ).

Het bezwaarschrift van de heer Str. bevat een machtiging, waarin staat dat verzoeker onder meer is gemachtigd om bezwaar aan te tekenen tegen de WOZ-aanslag 2013 en 2014, besprekingen te voeren met de belastingautoriteiten en alles te doen wat hem in het belang van de volmachtgever goeddunkt.

Het bezwaarschrift van de heer Sto. bevat een machtiging, waarin staat dat verzoeker onder meer volmacht heeft om op te treden in het kader van de Wet WOZ en verzoeken om ambtshalve vermindering van aanslagen, bezwaar-, beroep en/of klachtschriften in te dienen, alles in de breedste zin van het woord.

Wat is de aanleiding tot de klacht?

De heffingsambtenaar van de gemeente zond op 12 juni respectievelijk 14 september 2014 beide cliënten een brief, waarmee hij hen informeert over de uitspraak op het bezwaarschrift. Tegelijkertijd informeerde hij verzoeker over de uitspraken.

Verzoekers' cliënten ontvingen met de brief van de heffingsambtenaar tevens de verminderingsbeschikking waarmee uitvoering is gegeven aan de beslissing op het bezwaar.

Omdat verzoeker die beschikkingen niet had ontvangen schreef hij de heffingsambtenaar via twee brieven van 16 november 2014 dat hij eerder, op 28 mei 2014, expliciet om toezending van de verminderingsbeschikkingen had gevraagd. Hij verzocht om hem die beschikkingen alsnog toe te sturen.

De heffingsambtenaar reageerde per brief van 28 november 2014. Daarin schreef hij dat de machtigingen niet zien op toezending van belastingaanslagen en eventuele

vermindingsbeschikkingen aan verzoeker en dat hij zijn cliënten om een kopie van die beschikkingen kon vragen.

Hoe reageert de gemeente op de klacht?

Verzoeker diende op 2 december 2014 een klacht in bij de gemeente Nunspeet, omdat de heffingsambtenaar:

1. met één brief, van 26 november 2014, had gereageerd op twee afzonderlijke kwesties van niet met elkaar verbonden cliënten en
2. de aan zijn cliënten gezonden vermindingsbeschikkingen niet aan hem, als gemachtigde, heeft willen sturen.

De kwaliteitscoördinator van de gemeente handelde de kwestie af. Hij schreef verzoeker onder meer:

"De heffingsambtenaar, wiens handelen niet valt onder de werkingssfeer van de Klachtenregeling, huldigt het standpunt dat de verstrekking van de vermindingsbeschikkingen niet vallen binnen de werkingssfeer van de door u overgelegde machtiging en tevens zelfstandig voor bezwaar vatbare besluiten betreffen.

De cliënten namens wie u de bezwaarprocedure voerde hebben de vermindingsbeschikkingen ontvangen. Beide hebben inmiddels zelfstandig contact gehad met de heffingsambtenaar. In die contacten is de onderhavige kwestie niet aan de orde geweest.

U hebt ervoor gekozen van mijn aanbod tot het voeren van een gesprek met de heffingsambtenaar geen gebruik te maken. Een en ander blijkt uit de bijgevoegde mailwisseling"

Wat is de positie van een heffingsambtenaar?

Een heffingsambtenaar wordt aangewezen bij besluit van het college van burgemeester en wethouders. De taken van de heffingsambtenaar zijn geregeld in de Algemene wet inzake rijksbelastingen (AWR). Tot die taken behoren onder meer de aanslagregeling en de behandeling van bezwaar- en beroepschriften. Op de behandeling van bezwaar- en beroepschriften zijn de voorschriften van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van toepassing, tenzij in de belastingwet anders is bepaald.

Op ambtenaren in dienst van een gemeente is een ambtenarenreglement (CAR-UWO) van toepassing. Daarin is onder meer bepaald dat de ambtenaar zich moet houden aan de voorschriften en werkinstructies die het college van burgemeester en wethouders heeft vastgesteld.

Wat zegt de wet over de positie van een gemachtigde?

Volgens de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan eenieder zijn belangen in het verkeer met bestuursorganen laten behartigen door een gemachtigde. Het bestuursorgaan kan van een gemachtigde een schriftelijke machtiging vragen (artikel 2.1. Awb). Het bestuursorgaan kan de vertegenwoordiging of bijstand door een gemachtigde tegen wie ernstige bezwaren bestaan weigeren, tenzij de gemachtigde advocaat is (artikel 2.2 Awb). Het orgaan dat bevoegd is om op een bezwaar of beroep te beslissen zendt de op de zaak betrekking hebbende stukken in ieder geval toe aan de gemachtigde (artikel 6:17 Awb).

Wat is het oordeel van de Nationale ombudsman?

Het vereiste van goede informatieverstrekking houdt in dat de overheid er voor zorgt dat de burger de juiste informatie krijgt en dat deze informatie klopt en volledig en duidelijk is. Zij verstrekt niet alleen informatie als de burger erom vraagt, maar ook uit zichzelf. Dit vereiste impliceert, dat de overheid bijvoorbeeld onderzoek doet om zich er van te verzekeren dat de te verstrekken informatie correct is, en dat bij de burger navraag wordt gedaan als er twijfel bestaat over zijn bedoelingen.

Op grond van de Algemene wet bestuursrecht is een bestuursorgaan verplicht om te zorgen voor een behoorlijke behandeling van mondelinge en schriftelijke klachten over zijn gedragingen. De gedraging van een medewerker van een bestuursorgaan wordt aangemerkt als een gedraging van dat bestuursorgaan, althans indien er een relatie is tussen de gedraging van die medewerker en de taken van het bestuursorgaan.

De Awb geeft voorschriften voor de wijze waarop een klacht moet worden behandeld. Die voorschriften zijn in het algemeen een voldoende waarborg voor een goede klachtbehandeling. Een bestuursorgaan heeft de vrijheid om zelf ook een regeling voor de klachtbehandeling vast te stellen, maar die regeling mag niet in strijd zijn met de wet.

De gemeente Nunspeet reageert op verzoekers' klacht over de heffingsambtenaar onder meer met de mededeling dat die ambtenaar niet onder Klachtenregeling van de gemeente valt. Uit die reactie blijkt niet dat de klacht is behandeld volgens de wettelijke voorschriften. Afgaande op die reactie is in feite volstaan met het weergeven van het standpunt van de heffingsambtenaar.

Dat is niet juist omdat de brief van verzoeker hoe dan ook als klacht had moeten worden behandeld.

In de brief van de gemeente is nog opgemerkt dat verzoeker niet is ingegaan op het aanbod tot een gesprek met de heffingsambtenaar. Dat doet echter niet af aan de verplichting van het bestuursorgaan om de klacht volgens de wettelijke voorschriften te behandelen.

De heffingsambtenaar is bevoegd tot het opleggen van aanslagen en het uitvoeren van andere in de belastingwet genoemde taken, zoals de behandeling van bezwaar- en

beroepschriften. Voor wat betreft die wettelijke taken is hij aan te merken als een zelfstandig bestuursorgaan in de zin van de wet. Een klacht over een gedraging van de heffingsambtenaar als zelfstandig bestuursorgaan dient dan te worden behandeld door hemzelf of, bij voorkeur, een andere heffingsambtenaar.

In dit geval gaat het niet om een klacht over een gedraging van de heffingsambtenaar als zelfstandig bestuursorgaan, maar om een klacht over een gedraging die de dienstverlening betreft en de uitleg van administratieve en bestuurlijke regels. Het gaat daarbij om wettelijke voorschriften en voorschriften en werkinstructies van het college van burgemeester en wethouders, waar de ambtenaar zich aan dient te houden.

De klacht van verzoeker betreft dus in feite een gedraging die moet worden aangemerkt als een gedraging van het college van burgemeester en wethouders, zodat het college had moeten zorgen voor een behandeling van die klacht. Dat is niet gebeurd.

Verzoeker heeft samen met de door hem ingediende bezwaarschriften de machtiging van zijn cliënten overgelegd. Die machtigingen zijn niet gelijklopend, maar de strekking is volstrekt duidelijk: verzoeker is aangewezen om hun belangen te behartigen en namens hen op te treden. De heffingsambtenaar heeft verzoeker overigens ook als gemachtigde geaccepteerd.

Artikel 6:17 van de Algemene wet bestuursrecht schrijft voor dat het orgaan dat op het bezwaar beslist alle stukken die op de zaak betrekking hebben naar de gemachtigde stuurt. Het valt niet in te zien waarom dat voorschrift niet zou gelden voor de verminderingsbeschikkingen, immers daarmee is uitvoering gegeven aan de beslissing op het bezwaar. De heffingsambtenaar had die beschikkingen of een kopie daarvan dan ook behoren toe te zenden aan verzoeker. Dat is dus niet gebeurd. De brief van de heffingsambtenaar van 28 november 2014 voldoet daarom niet. Daarom is een bespreking van het klachtonderdeel dat die brief twee onderwerpen in één behandelt niet meer nodig. De onderzochte gedraging van het college is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het college van burgemeester en wethouders van Nunspeet, is gegrond.

De Nationale ombudsman,

Reinier van Zutphen